

מתי הוקמה מדינת ישראל?

אייר:

כוונת חודש אייר ' כי אם בזאת יתהלל המתהלל השוכל וידע אותי'.

(4) ספר במדבר פרק י

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות: (יב) ויסעו בני ישראל למסעייהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: (יג) ויסעו בראשנה על פי יהוה בנד משה: (יד) ויסע דגל מקנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב:

6 ספר מלכים א פרק ו

יהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה:

ספר עזרא פרק ג

ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו ורבעל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הפקנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה:

ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הפקנים מלכשים בתצורות והלויים בני אסף במצולתים להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל: (יא) ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב פי לעולם תסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה: (יב) ורבים מהפקנים והלויים וראשי האבות הנקנים אשר ראו את הבית הראשון בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להקים קול: (יג) ואין העם מפירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:

סנהדרין ל"ח:

יוחנן בר חנינא שתים עשרה שעות הוי היום שעה ראשונה הוצבר עפרו שניה נעשה גולם שלישית נמתחו אבריו רביעית נזרקה בו נשמה חמישית עמד על רגליו ששית קרא שמות.

על פי המובא ברמזי הגר"א, כל יום בבריאת העולם הוא כנגד אלף שנות היסטוריה- כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור. ששת אלפים שנות היסטוריה- עד האלף השביעי- שבת, הגאולה.

לפי חשבון זה, השעה החמישית ביום השישי עולה למספר 5708 התש"ח..

בנימין זאב הרצל:

'בבאזל הקמתי את מדינת היהודים. אילו הייתי אומר דברים אלו בקול רם היום, היו צוחקים עליי. בעוד חמש שנים אולי, ובוודאי שבעוד חמישים שנה, יכירו בכך כולם.'

יסוד שבתפארת: ה' באייר הוא יסוד שבתפארת.

אורות התחיה.

אין המדינה האושר העליון של האדם. זה ניתן להאמר במדינה רגילה, שאינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה, שנשארו המוני האידיאות, שהן עטרת החיים של האנושיות, מרחפים ממעל לה, ואינם נוגעים בה. מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידיאלית, שחקוק בהויתה תוכן האידיאלי היותר עליון שהוא באמת האושר היותר גדול של היחיד. מדינה זו היא באמת היותר עליונה בסולם האושר, ומדינה זו היא מדינתנו, מדינת ישראל, **יסוד כסא ד' בעולם**, שכל חפצה הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד, שזהו באמת האושר היותר עליון. אמת, שאושר נשגב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אורו בימי חושך, אבל לא מפני זה יחדל מלהיות האושר היותר גדול.

ראשון הגופלים- מתוך אתר יזכור הרשלה, אהרון

בן חנה ויוסף שמואל. נולד בשנת תר"י (1850) בהונגריה. אביו, תלמיד חכם ורב נודע, שימש ברבנות בעיר סבאד, הונגריה וכאשר עלה ארצה נמנה עם ראשי כולל אוגריין. המשפחה התגוררה מחוץ לחומות העיר העתיקה, בשכונת "משכנות שאננים". אהרון שקד על תלמודו וגם בלילות לא פסק מללמוד. שנת תרל"ג היתה שנה ברוכה בגשמים אשר מילאו כל בור מים בחצרות הבתים, ותושביה היהודים של העיר לא נאלצו לקנות מים בכסף מלא מהערבים יושבי כפר סילואן. הערבים, שראו את פרנסתם נשמטת מידיהם, החלו לפשוט על בתי היהודים, לשדוד ולגזול את רכושם. ביום ב' דראש חודש טבת תרל"ג (ינואר 1873), פרצו כמה ערבים לבית המשפחה. אהרון הפסיק ללמוד, הבריח אותם, רדף אחריהם וניסה לתופסם. הערבים שפחדו שמה יזוהו על-ידו, ירו בו. אהרון נפגע ב-12 כדורים והועבר לבית החולים. ביום ו' בטבת תרל"ג (ינואר 1873), מת מפצעיו והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין שעל הר הזיתים בירושלים. השאיר אלמנה, בת, הורים ואחים.

פורצי החומות:

שבעה היו האנשים שקמו ויצאו את חומות העיר העתיקה, ותקעו יתד במדבר השומם והשורץ חיות טרף ושודדים לרוב. שבעה היו שהחזיקו מעמד גם אחרי ההתנפלויות הראשונות של הערבים, ואף אחרי שנפלו גם קורבנות אדם. היו אלה יהודים פשוטים, יהודים של כל ימות השנה, יהודי בית המדרש. הם סבלו רבות עד שראו את השכונה עומדת על מכונה. קרוביהם ומכריהם הסתכלו עליהם כעל אנשים שדעתם נטרפה עליהם, וביקשו מרבנים וראשי העדה שישפיעו עליהם, לבל יסכנו את חייהם על ידי יציאה למדבר. כמה מנשי המתישבים תבעו מבעליהן גט פיטורין, שמה יטרפו על ידי חיות טרף והן תשארנה עגונות כל ימי חייהן. היו גם טרגדיות משפחתיות על רקע זה, אך כל זה לא הועיל. השבעה יצאו, פרצו את חומות העיר העתיקה, והניחו את היסוד להקמת העיר החדשה."

ר' יוסף ריבלין, נצר להלל ריבלין – מתלמידי הגר"א וממחדשי הישוב האשכנזי בירושלים, למד בצעירותו בישיבות: "עץ חיים" ו- "אור החיים", וכשבגר הפך לעסקן, ממקימי ה"ועד הכללי כנסת ישראל".

במסגרת פעילותו בענייני צבור עזר למאות עניים שאיכלסו את העיר, דאג לבניית שכונות והקמת מוסדות, וכמעט שלא היה ענין צבורי בחיי ירושלים שידו לא היתה מעורבת בו.

כתב עליו יחיאל מיכל פינס בעיתון החבצלת: "הוא האיש אשר החל בבנין הפרוורים מחוץ לחומת ירושלים. הוא הניח את אבן הפינה לאגודת נחלת שבעה, ויסד את מאה שערים, ויבן את משכנות ישראל, וישם זיכרון לשר מונטיפיורי בשכונות: מזכרת משה, אהל משה וימין משה, ועל ידו התכוננו: כנסת ישראל, עזרת ישראל, זכרון טוביה ושערי צדק. כל הפרוורים האלה מצבות קיימות המה לדור דור, אשר אין בכוח כל עין צרה ולב רע לבטלן. כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ תענינה: ידים אמונות בנו אותנו, ולא נמצא בנו מיחוש גזל אפילו שווה פרוטה".